

یادداشت‌های بی تاریخ

صدرالدین الهی

E-mail: elahi1@aol.com • Fax: (925) 930-7868

به نقل از کیهان چاپ لندن

مصوب اوپاما

صبح چهارشنبه تیترا اول تمام روزنامه‌ها در سراسر آمریکا هیجان زده بود. از «نیویورک تایمز» در شرق که در تیترا هفت ستونی صفحه اول آورده بود «بعد از مبارزه ای حماسی اوپاما خواستار اعلام نامزدی خود شد» تا «سانفرانسیسکو کرونیکل» در غرب که تیترا تمام صفحه اول را در دو سطر به این جمله اختصاص داده بود: «آمریکا! این لحظه ماست» و حتی روزنامه کوچک منطقه ما «کنترا کاستا تایمز» که نوشته بود «اوپاما نامزدی خود را به ثبت رسانید». و بعد رادیوها و تلویزیون‌ها که لحظه ای از تعبیر و تفسیر پیروزی نهایی آقای اوپاما دریغ نورزیدند و نیز خود او که به اتفاق همسرش میشل به جمعیت با مرحمت رئیس جمهوری آینده لبخند می زد و دست تکان می داد.

یکی از روزنامه‌های شرق آمریکا تیترا اول خود را فقط به یک کلمه اختصاص داده بود و نوشته بود «تاریخ». در حقیقت شاید این گویاترین عنوانی بود که من در میان مطبوعات آمریکا دیدم. تاریخ در تاریخ آمریکا ورق خورد چهل سال پیش در ماه آوریل ۱۹۶۸ مارتین لوتر کینگ که پرچمدار احقاق حقوق سیاهان و خواستار تساوی بردگان آزاد شده آمریکایی بود به قتل رسید و حالا چهل سال بعد، مرد رنگین پوستی که هنوز مادر بزرگش در آفریقا بسر می برد و پدرش مسلمان بوده است خواستار بالا رفتن از پله‌های کاخ سفید است. در برابر آقای اوپاما در حزب دموکرات،

خود نشان داد. یک سیاه یک زن برای ایستادن در مقابل جمهوریخواهان که در باتلاق عراق غرقند و بدتر از ویتنام، آمریکا را به معرکه ای کشانده اند که پایانش و پایانش هیچکدام در چشم انداز نزدیک قابل رؤیت نیست. در عصری که آمریکا می پنداشت تنها قدرت باقی مانده روی زمین است و حرف، حرف اوست و روسها زخم شکستن دیوار را می لیسیدند و چینی‌ها تند تند اتومبیل‌های آخرین سیستم مانند «رولزرویس» و «جگوار» سفارش می دادند که سوار بر آن راهی کنگره حزب کمونیست شوند و فردای سرمایه داری جهان را در اختیار «مائوئیسم نو» بگیرند حزب جمهوریخواه برای آن که جای پای در خاورمیانه نفتی سفت کند به بهانه مبارزه با تروریسم که بعد از کمونیسم، حالا جهان از آن می ترسید، اول به افغانستان و سپس به عراق حمله برد و شعله چنان بالا گرفت که صدای آمریکایی متوسط در آمد. چرا می جنگیم؟ چرا رفته ایم به جایی که نه سنت هایش را می شناسم و نه مردمش را؟ چرا سرشیر نفت به جای آن که در دست ما باشد در دست تولیدکنندگان است که به قیمت دلشان بخواهد آن را در بازار می فروشند و برخی از آنها از پول فروش نفت، اسلحه می خرند و به تروریست‌هایی که ما را از آنها می ترسانند می دهند و با آن سلاحها بچه‌های ما به خاک می افتند؟ چرا حتی رفقای سالیان سال، شیوخ محترم صاحب نفت دیگر ما را به چیزی نمی گیرند و حرفمان را گوش نمی دهند؟

خانم سناتور هیلاری کلینتون قد علم کرده بود که به قول خود، سی سال در سیاست آمریکا حضور داشته و او هم به عنوان اولین زن داوطلب کاخ سفید به میدان آمده بود نیرویی که از او حمایت می کرد نیروی کلاسیک حزب دموکرات بود و گروهی که پشت سر اوپاما قرار داشتند مردان موقر این حزب بودند مثل «پاپا تد کندی» که حرفش در سنای آمریکا معمولاً حرف آخر است.

حزب دموکرات در انتخاب این دو نامزد هوشیاری جالبی از

آقای اوپاما در میان این همه مه و هیاهو وارد میدان شد. با شعار این که همه چیز را باید «عوض» کرد و عوض کردن تنها راه چاره است. اما چپ را باید عوض کرد و چگونه باید عوض کرد؟ نه او و نه خانم کلینتون و نه هیچ کس دیگری تصویری از این تغییر را نمی تواند ارائه دهد. راهیابی آقای اوپاما به مبارزه نهایی ریاست جمهوری و شاید حضورش در کاخ سفید یک چیز را حتماً عوض می کند و آن تصویر آمریکای امروز است. او سخنرانی چیره دست،

حاضر جواب، زیرک و در خور توجه است. کمتر در برابر روزنامه نویسی‌های کارگشته در می ماند اما آیا این برای آن که اساس تشکیلات امروز آمریکا را که ناشی از گسترش تواناییهای ظاهری است حل کند، کافی است؟

روز چهارشنبه، بعد از اعلام پیروزی اوپاما یعنی به دست آوردن اکثریت نمایندگان لازم جهت شرکت در مجمع عمومی حزب که در ماه اوت در «دنور» کلرادو تشکیل خواهد شد، خانم کلینتون از قبول انصراف ادامه مبارزه، سرباززد اما این قبول را روز شنبه همین هفته طی سخنانی احساساتی در عین حال زیبا که حمایت بی دریغش را از حریف پیروز در برداشت. با این شرط که هجده میلیون تن که به او رای داده اند در محاسبات حزبی به حساب آیند. اکثر طرفداران خانم کلینتون از او خواسته اند که معاونت رئیس جمهور احتمالی دموکرات را بپذیرد تا به این ترتیب، از آمریکا چهره تازه ای به جهان ارائه شود. یک رنگین پوست رئیس جمهور و یک زن معاون رئیس جمهور. خانم کلینتون این حرف را نه با لبخند که با سرتکان دادنی شنیده است اما طرفداران آقای اوپاما به هیچوجه موافق نیستند که او بانوی اول پیشین آمریکا را به همکاری برگزیند.

کارشناسان امور سیاسی و حزبی معتقدند که تند روی‌های اولیه خانم کلینتون در مبارزات انتخاباتی به سود قدم برداشتن‌های حساب شده، محتاطانه و آگاهانه آقای اوپاما تمام شد. آنان همچنین می گویند که که حضور پررنگ آقای بیل کلینتون با آنکه محبوبترین رئیس جمهور پیشین آمریکا در افکار عمومی است، چندان به مذاق رای دهندگان دموکرات خوش نیامده است و آنان این حضور را نوعی ادامه تفکر کلینتون در کل سیاست حزب دموکرات تلقی کرده اند.

از سوی دیگر، در طرف مقابل آقای اوپاما «جان مک کین» سرباز سناتور قرار دارد که در هفتاد و دو سالگی حزب جمهوریخواه را نمایندگی می کند. او از افراطیون دست راستی و نو محافظه کاران حاکم همواره فاصله گرفته است. از سابقه ای شرافتمندانه در خدمت به آمریکا برخوردار است. اما در هر حال جزء جمهوریخواهان به حساب می آید. مخالف ترک بلاقید و شرط عراق است. کاری که عقل سلیم هم با آن موافقت دارد و با اینهمه نمی توان او را بدون یک تیم فوری و کارآمد رئیس جمهوری برنده و قاطع دانست. به ویژه آن که تجربه‌های سیاسی اش چندان در خور اعتنا نیست. و برتر از همه آن که تاریخ انتخاب آمریکا نشان داده است که هیچگاه حزبی که راه و روشش به بحرانهای سیاسی

و اقتصادی منجر شده بخت دوباره به کاخ سفید راه یافتن را نداشته است.

در حال حاضر نکته دیگری که باید خوانندگان یادداشت‌ها بدان توجه داشته باشند این است که خانم کلینتون بازی را در حالی باخت که برنده اول ایالات معتبر مانند نیویورک و کالیفرنیا بود همچنانکه او در شبه ایالت پورتوریکو که اسپانیایی زبان هستند، اکثریت را به دست آورد، مشکل ابطال اولیه آراء دو ایالت میشیگان و فلوریدا نیز در کار انتخاب خانم کلینتون مؤثر بود.

از جهت انتخاب معاون رئیس جمهوری در صورتی که میان اوپاما و کلینتون توافق صورت نگیرد، صاحب نظران بر این عقیده اند که اوپاما ممکن است به یک اقدام غیرمنتظره دست بزند و فرضاً فرماندار ایالت پنسیلوانیا را که یهودی است و با ژنرال «وسلی کلارک» را که یک نظامی روشنفکر است، برگزیند. عده ای حتی از این پیشتر رفته و می گویند او ممکن است با زرنگی، یک جمهوریخواه متعادل را به سوی خود جلب کند و به این طریق ضربه ای به جمهوریخواهان وارد آورد البته تاریخ انتخابات آمریکا نشان داده است که انتخاب معاون از سوی نامزدی ریاست

جمهوری تأثیر چندانی در آراء نهایی روز رأی گیری ندارد و فقط یک بار «جان اف. کندی» با انتخاب «لیندون جانسون» توانست ایالت سخت نگراس را زیر نگین بیاورد.

به هر صورت آقای اوپاما آماده است تا به مجمع عمومی حزب برود تأییدیه نهایی را بگیرد و مبارزه را آغاز کند و من در پایان این گزارش - تفسیر بار دیگر یادآور می شوم که چندی پیش نوشتم که من به آقای اوپاما رای نمی دهم چون مقصود او را از «تغییر» هنوز نفهمیده‌ام. و حال آن مارگزیده ای را دارم که از ریسمان سیاه و سفید می ترسد. مگر نه آنکه «آقای» ما هم برای تغییر، اول در ماه چهره نمود و بعد روی پشت بام مدرسه رفاه ظاهر شد؟ تغییر را وقتی می توان پذیرفت و باور کرد که «مانیفست» دقیق، کلمه به کلمه قابل فهم و دور از رؤیاپروری در برابر ما باشد.

فراتر از این، آنکه نیویورک تایمز در سر مقاله اساسی روز پنجشنبه ۵ مه خود ضمن اعتراف ضمنی به شکست این روزنامه که در تمام مدت از خانم کلینتون حمایت می کرد خبر داد که خانم کلینتون روز شنبه طی یک گردهم آئی شبیه «راهپیمایی» حزبی و ملی، حمایت خود را از آقای اوپاما اعلام خواهد کرد و این بنده علاوه بر این که از «تغییر» وحشت دارد، از راهپیمایی بیشتر از هر حرکتی می ترسد. من اینجا بودم که در قیطره نماز عید فطر را خواندند و نماز خوانان بی وضو و بی تطهیر برای هدف تغییر «مطهر» به طرف تهران راهپیمایی کردند و شهید اول، «مطهری»، جگر گوشه «آقا» در صف اول راهپیمایان بود. خدا رحمتش کند که در «زن روز» کیهان مقاله می نوشت و به من در پارکینگ روزنامه می فرمود برای رسیدن به «هدف» باید از همه «وسایل» استفاده کرد و نمی دانست که خود وسیله «هدف» خواهد شد.

«با تشکر از راهنمایی‌های دوست گرامی ام دکتر احمد قریشی استاد علوم سیاسی و رئیس پیشین دانشگاه ملی ایران.»

هنر دست بالا را گرفتن

توماس فریدمن؛ نیویورک تایمز - یکشنبه اول ژوئن

آقای باراک اوپاما درباره سیاست خارجی خود اظهار داشته است که آماده است با دشمنان آمریکا مانند ایران وارد گفتگو شود. آخرین توضیح روشنگر او در این زمینه آن است که بین «امادگی» و «پیش شرط گذاشتن» تفاوت هست و برای نشستن با مخالفان و بچه‌های شرور باید «آماده» مذاکره بود نه آن که پیش شرط گذاشت.

دنباله مطلب در صفحه ۲۳

Shahrzad Dance Academy

آکادمی رقص شهرزاد

تدریس رقص کلاسیک ایرانی برای
سنین مختلف در East Bay

اجرای رقص در سراسر بی اریا
بوسیله

گروه شهرزاد

فوق لیسانس در رقص و هنرهای زیبا

(510) 672-0647

info@dancepersian.org
www.dancepersian.org

5221 Central Ave., #1
Richmond, CA 94804

احمد ریسمانچی

مشاور املاک و سرمایه گذاری

با سالها تجربه در خرید و فروش اماکن
مسکونی، تجاری، صنعتی و وام

Mission-Bishop Real Estate

Ahmad Rismanchi

با هر شرایطی برای هر شخصی خانه ای مناسب وجود دارد

- ❖ خرید و فروش خانه
- ❖ خرید و فروش زمین
- ❖ وام مسکن و تجاری
- ❖ تبدیل وام های قدیمی به جدید

❖ خرید و فروش و اجاره محل های کسب و کار

❖ خرید و فروش و اجاره محل های صنعتی و تجاری

Cell: (510) 938-1855 * Office: (510) 494-2114

Fax: (510) 505-1995

E-mail: ahmadrismanchi@yahoo.com

39180 Liberty Street, Fremont, CA 94538

